

Column in Rover-tijdschrift "De Reiziger" – mei 2008

Vrouwelijke bochten

Honderden ganzen, hoog aan de hemel, in wonderlijke formaties over en langs en door elkaar heen vliegend. Globaal vliegen ze zuidwaarts. Is dat normaal voor begin februari? Het lijkt wel of ze ons met hun bewegingen willen attenderen op de schoonheid van de rivier.

De IJssel bij Dieren schittert in het felle witte winterlicht. Vanaf de pont naar Olburgen kun je een aardig beeld krijgen van de IJsselkade van het plaatsje. Wandelpaden en picknicktafels langs het water. De IJssel stroomt hard langs de kribben en door mooie vrouwelijke bochten.

De gierpont met de naam 'Steeds Voorwaarts' vaart af en aan, het hele jaar door. Let goed op de vaartijden in de winterweekenden: de laatste overtocht is omstreeks 16.30 uur. Ter plaatse is de rivier in deze tijd zo'n 110 meter breed. Zomers is dat een stuk minder. Per overtocht kunnen 3 auto's worden meegenomen en heel wat fietsers en voetgangers. Jaarlijks gaat het om ongelooflijke aantallen. Aan de overzijde een markant bronzen beeld.

Foto links: De veerpont van Dieren.

Foto : Tino Mol

We gaan linksaf over de dijk en hebben op deze heldere dag zicht op het dorpje Olburgen. Aan de overkant de Gelderse Toren, met fundamenteën uit de 13e eeuw. Overal iepen en IJsselboerderijen op terpen. Wat biedt dit gedeelte van de Achterhoek toch een ruim landschap! We passeren het dorpje Rha, bekijken een beltmolen uit 1844 en zetten koers naar het alom bekende Bronkhorst. Als bestrating nog keitjes. Het oude stadje is helemaal ingesteld op het toerisme, met overal galeries. Café De Gouden Leeuw is een must voor de oprechte koffieleut. Allerlei fietspaden en wandelpaden gaan door of langs Bronkhorst.

Daarna naar de volgende veerpont om de overtocht naar Brummen te maken. Deze pont kan meer auto's tegelijkertijd vervoeren. Dagelijkse passagiersaantallen zijn onmogelijk te voorzien, volgens de veerman. En dat heeft niet alleen met het weer te maken. Toeristenstromen zijn grillig van aard. Voor het woonwerkverkeer komt hij op slechts 15 personen per dag. De toekomst van het pontje is ongewis. Wordt Bronkhorst autovrij en komt er geen rondweg, dan moet dit particuliere overzetveer uit de vaart. Gelukkig zijn ondersteunende actiegroepen aan het werk.

Brummen ligt minder direct aan de rivier. Onze tocht gaat via allerlei omwegen terug naar het startpunt, langs landgoederen en door het dorpje Spankeren. Deze aan te bevelen route van 22 km staat beschreven op de website van de Vereniging, onder het kopje 'fietstochten'. Natuurlijk kunnen geofende wandelaars het ook best aan. Zo'n eind is het heus niet.

Foto rechts: De veerpont Brummen-Bronkhorst.

Foto : Tino Mol

